

Vestre Landsrets 11. afdeling holdt den 18. marts 2015 kl. 9.00 retsmøde på tingstedet i Viborg.

Som dommere fungerede landsdommerne Vogter, Mogens Heinsen og Torben Sørensen (kst.) med [Redacted] Domsmand 1, [Redacted] Domsmand 2 og [Redacted] Domsmand 3 [Redacted].

Som retssekretær fungerede [Redacted] Medarbejder

Mødet var offentligt.

Hovedforhandling:

V.L. S-2291-14

Anklagemyndigheden

mod

[Redacted] Tiltalte

Fremlagte bilag:

- ankemeddelelse, retsbogsudskrift og byrettens dom.

Sagens øvrige bilag var til stede.

For anklagemyndigheden mødte [Redacted] Anklager, Statsadvokaten i Viborg.

Som beskikket forsvarer mødte advokat [Redacted] Person 6.

Tiltalte var mødt.

Som tolk mødte [Redacted] Person 7.

Som beskikket advokat for [Redacted] Forurettede (F) mødte advokat Karen Marie Jespersen.

Retsformanden havde inden retsmødets begyndelse i medfør af retsplejelovens § 28 b, stk. 2, nr. 1, bestemt, at det ikke tillades tiltaltes og [REDACTED] F's [REDACTED] fælles børn under 15 år, der var mødt sammen med tiltalte, at overvære retssagen. Beslutningen blev truffet på grundlag af sagens karakter og de grunde, som var kommet til udtryk i rettens kendelse af 29. januar 2015.

Retsformanden sikrede sig tiltaltes identitet.

Forsvareren oplæste dele af byrettens dom, idet han fremsatte anmodning om, at [REDACTED] F [REDACTED] [REDACTED] afhøres fra grunden. Anmodningen blev ledsaget af en længere række henvisninger til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der var ingen protest fra anklageren, og retsformanden henskød efter anmodning fra forsvareren - der fremsatte en række protester mod dokumentation af forklaringen i forbindelse med domsoplæsningen - dokumentation af forklaringen til efter afhøringen af [REDACTED] F [REDACTED] .

Anklageren gennemgik ankeforholdene.

Anklageren nedlagde påstand om stadfæstelse.

Forsvareren nedlagde påstand om frifindelse.

Dokumentation fandt sted.

Forsvareren foreviste kort en erklæring fra Retslægerådet for anklageren og tilkendegav, at han ønskede at fremlægge erklæringen. Anklageren havde ingen bemærkninger hertil. Forsvareren redegjorde - ud over en ganske kort omtale af hovedindholdet - ikke i detaljer nærmere for bilaget og foretog ikke nærmere dokumentation fra bilaget.

Tiltalte blev gjort bekendt med, at han ikke har pligt til at udtale sig. Tiltalte forklarede supplerende, at han boede i Vejle hos en kammerat den 17. og 18. december 2013. [REDACTED] F [REDACTED] [REDACTED] er psykisk syg, og de kunne derfor ikke bo sammen. [REDACTED] F [REDACTED] sagde i starten af december 2013, at hun ville rejse alene til Serbien. Hun ville ikke have børnene med. Han ved, at [REDACTED] F [REDACTED] to gange tog piller, og det var før, tiltalte blev bekendt med voldssigtelsen. Børnene var hos [REDACTED] F [REDACTED] . De blev ofte ladet alene hjemme. [REDACTED] F [REDACTED] bad ham passe børnene

ne, og han kom derfor sammen med **Vidne 1 (V1)**. Det var efter råd fra politiet, han tog **V1** med. Den 17. december kom de kl. 19 og den 18. december kom de kl. 17. Begge dage tog han tilbage til Vejle. Der var ikke noget vold den 17. og 18. december 2013. Der var bare noget råberi. Alle børnene var hjemme og gik frit omkring i lejligheden. **P1** har fortalt, at **F** slog sig selv. Han har ikke hørt noget om, at **F** var ved læge den 18. december 2013 om formiddagen. Først den 15. marts 2014 fik han at vide, at der var en voldssag. Indtil da var den hemmelig. Politiet og kommunen har sagt til **F**, at hun skulle anmelde ham for vold for at få opholdstilladelse i Danmark ved en skilsmisse. Han og **F** bor ikke sammen. **F** har den 6. marts 2015 skrevet under på, at alle 5 børn skal bo hos tiltalte. Han har bedt politiet om et tilhold mod **F**, der opsøger ham meget ofte. Han var i Irak fra den 10. januar til den 15. marts 2014. **F** truede med, at han ville blive fængslet i Danmark. Islamisk Stat var på vej til at erobre det område i Irak, hvor børnene befandt sig. Han tog ikke børnene med hjem til Danmark, da der skulle være en stor kurdisk fest, og **F** havde lovet at komme. Han gik selv til politiet, da han kom hjem til en lejlighed, der var tømt. Så blev han afhørt om **F's** beskyldninger. Han sagde til politiet, at der var masser af vidner, der kendte sagen. Han nævnte ikke konkrete navne. Det må være politiets opgave at spørge ind til det. Efter trafikuheldet er hans venstre arm så svag, at han slet ikke ville kunne gøre det, **F** beskylder ham for.

Person 1 (P1)

F mødte som vidne og blev gjort bekendt med sandhedspligt og strafansvar. Vidnets forklaring for byretten blev i overensstemmelse med det, der tidligere var besluttet, ikke læst op. **F** forklarede, at hun i december 2013 boede sammen med tiltalte og deres 5 børn på **Adresse 1** i Silkeborg. Forholdet mellem hende og tiltalte havde længe været dårligt. Hun blev uddannet social- og sundhedshjælper den 13. maj 2013 og fik job som afløser i hjemmeplejen, men hun kan ikke huske, om hun havde arbejde i december 2013. De 3 ældste af børnene gik i skole i december 2013, mens de 2 yngste gik i børnehave. Ved episoden om formiddagen var hun og tiltalte alene hjemme i lejligheden. Ved den anden episode om aftenen var børnene hjemme på deres værelser. Tiltalte og vidnet kom op at skændes i stuen, hvor hun havde talt med en veninde på Skype. **P2** var også i stuen. Vidnet afsluttede samtalen og gik ind i soveværelset. Tiltalte kom efter hende og forsøgte at kvæle vidnet, der sad på sengekanten i soveværelset. Tiltalte tog ved hendes hals med en hånd og sagde, at han ville dræbe hende. Da lå hun ned. **P2** så det og kaldte på **P1**, der fik stoppet tiltalte og skubbet ham ud. **P1** låste vist døren. De andre børn var på værelserne. Ved den anden episode rev han hende i håret og slog hende med knytnæver i nakken og på brystkassen. På et tidspunkt havde tiltalte en

Person 2 (P2)

køkkenkniv i hånden. Hun kan ikke huske, om hun har fortalt det til politiet. Det foregik i køkkenet, og de havde skændtes, men hun husker ikke om hvad. Foreholdt afhøringsrapport af 19. december 2013 husker hun, at de to yngste børn var hjemme, fordi tiltalte ikke havde gjort dem klar og bragt dem til børnehaven. Det var vist det, de skændtes om. Hun tror ikke, at børnene var i køkkenet. De var vist i stuen. Der var ikke andre i lejligheden. Hun havde fulgt de ældste børn i skole. Senere fulgte tiltalte de to yngste børn i børnehaven. Vidnet tog hen til en veninde. Hun var ved læge samme dag eller dagen efter. Hun og tiltalte havde mange gange talt om at flytte fra hinanden. Hun ville have, at vidnet skulle flytte, men det ville han ikke. Tiltalte flyttede først efter voldsepisoderne. Det var kun 2-3 dage, hvor han var i Vejle. Da vidnet kom hjem fra krisecenter, kom tiltalte også tilbage til lejligheden. Hun fortalte ikke tiltalte, at hun var gået til politiet. Hun ville ikke tage med til Irak, da hun frygtede, at hendes familie ikke ville lade hende tage tilbage til Danmark. Tiltalte og 4 af børnene tog til Irak den 10. januar 2014, hvilket hun var indforstået med. Det hele var meget kaotisk. **V1** har vist været til stede ved en senere episode i december 2013, som ikke er blevet meldt til politiet. Den episode udsprang af, at vidnet gerne ville med en veninde til Serbien, hvilket tiltalte ikke ville tillade. **V1** har ikke været til stede ved de to episoder, hun har anmeldt til politiet. Hun og tiltalte blev skilt sidste år i juni. Hun havde talt med en familiekonsulent om skilsmisse i oktober 2013. Hun har været på Statsforvaltningen sammen med tiltalte vedrørende børnenes bopæl. **Vidne 3** var med. Under pres fra tiltalte og hans venner, bl.a. **Vidne 3**, har hun sagt, at hun ville trække anmeldelsen tilbage. Hun fik at vide af politiet, at det kunne hun ikke. Hun tror ikke, at der er noget i vejen med tiltaltes venstre arm, også selvom han har fået erstatning efter en tilskadekomst. Det er nok rigtigt, at hun har forklaret til politiet, at han tog fat i håret med venstre hånd. Hun kan ikke i dag huske, hvilken af episoderne der skete først, men når hun har forklaret til politiet, at episoden i køkkenet var den 17. december 2013, har det været sådan. Så har episoden i soveværelset været den 18. december 2013. Hun tror, at alle børnene kunne høre episoden i soveværelset, men de har vel været bange. Børnene kalder hende somme tider **F**, somme tider **Navn**.

Det har som følge af karakteren af de spørgsmål, som forsvareren stillede, herunder på baggrund af hans forehold fra tidligere afgivne forklaringer for byretten og til politiet, ikke været muligt at gengive dele af forsvarerens afhøring af vidnet på relevant vis. Det bemærkes herved, at anklageren under forsvarerens afhøring protesterede mod den måde, der skete forehold af vidnets forklaring for byretten, idet foreholdet ikke var fuldstændigt og ikke var loyalt i forhold til indholdet af dommens gengivelse af vidneforklaringen. Forsvareren

forstod ikke anklagerens protest, og retsformanden forsøgte derfor ad flere omgange at forklare, hvori protesten bestod i forhold til indholdet af dombogens side 3, næstsidste afsnit. Forsvareren opgav herefter temaet og gik videre med afhøringen.

Bistandsadvokaten forlod retten sammen med sin klient kl. 11.55.

Vidne 3 mødte som vidne og blev gjort bekendt med sandhedspligt og strafansvar. Vidnets forklaring for byretten blev læst op. Vidnet vedstod sin forklaring. Han forklarede supplerende, at han ikke kan huske, hvornår han var på Statsforvaltningen med tiltalte og **F**. Det drejede sig om børnenes bopæl. **F** ville også have tiltalte til at skrive under på skilsmissepapirerne, hvor der var skrevet, at tiltalte havde udøvet vold. Det foregik i receptionen. Det var nok efter, at vidnet havde talt med **Vidne 2**, og det kan godt have været den 22. april 2014.

Med henvisning til vidnets forklaring om skilsmissesagen oplyste forsvareren, at denne er afsluttet ved byretten og nu er indbragt for landsretten. Han henviste i den forbindelse til, at vidnets oplysninger kan søges bekræftet i landsrettens sag nr. VL. B-1399-14. Han havde ikke forinden fremlagt relevante dokumenter eller i øvrigt foretaget dokumentation i relation til de forhold, som dette vidne skulle afhøres om.

Politiassistent **Vidne 2** mødte som vidne og erklærede sig bekendt med sandhedspligt og strafansvar. Vidnets forklaring for byretten blev læst op. Vidnet vedstod sin forklaring. Han forklarede supplerende, at han arbejder med æresrelaterede sager, og denne sag kunne være omfattet af det som følge af den tvist, der også var om forældremyndighed. Han overtog da sagen. Han mener, at han afhørte både **F** og tiltalte efterfølgende. Kommunen var også inde over sagen. Det var uklart, om **F** havde givet samtykke til, at tiltalte var i Irak med børnene. Tiltalte blev afhørt, da han kom tilbage fra Irak. De havde været i telefonisk kontakt forinden, og han mødte tiltalte på stationen den 13. marts 2014, da tiltalte var der i anden anledning. Det var vist under den anden afhøring af tiltalte, det blev sagt, at en person havde ”overværet episoden”. Det lykkedes imidlertid ikke at få tiltalte til at rykke ud med et konkret navn. **F** har ikke forsøgt at trække anmeldelsen tilbage, selv om tiltalte flere gange har hævdet, at det skulle været tilfældet.

V1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med sandhedspligt og strafansvar. Vidnets forklaring for byretten blev læst op. Vidnet vedstod sin forkla-

ring. Han forklarede supplerende, at han ikke kan huske, hvornår tiltalte flyttede til Vejle. Han kan huske, at han var sammen med tiltalte i Silkeborg den 17. og 18. december 2013. Han ved ikke, om tiltalte flyttede til Vejle før eller efter, at [REDACTED] F [REDACTED] havde taget piller, men han tror, at det var efter.

Forsvareren anmodede om, at tiltalte og [REDACTED] F's [REDACTED] datter, [REDACTED] P1 [REDACTED], der var 8 år på gerningstidspunkterne, og som var til stede i retsbygningen, blev indkaldt til at afgive vidneforklaring for landsretten.

Spørgsmålet blev procederet.

Efter votering blev der truffet følgende afgørelse

K e n d e l s e:

Af de grunde, som er anført i landsrettens kendelse af 29. januar 2015, og som er fastholdt ved landsrettens beslutning af 19. februar 2015, tillades det ikke, at [REDACTED] P1 [REDACTED] indkaldes til at afgive vidneforklaring for landsretten.

T h i b e s t e m m e s:

Anmodningen om, at [REDACTED] P1 [REDACTED] indkaldes til at afgive vidneforklaring for landsretten, tages ikke til følge.

Retsformanden redegjorde for kendelsens indhold og resultat.

[REDACTED] F's [REDACTED] forklaring for byretten blev læst op.

Bevisførelsen sluttet.

Anklageren og forsvareren redegjorde for deres opfattelse af sagen. Retsformanden bad flere gange under forsvarerens procedure forsvareren om at koncentrere proceduren om sagens konkrete bevistemaer.

Efter anklagerens og forsvarerens første indlæg trak retten sig tilbage.

Retsformanden rejste spørgsmål om, hvorvidt der efter en samlet vurdering af forsvarerens optræden og indsats under hovedforhandlingen var tilvejebragt et forsvarligt grundlag, hvorpå retten kunne træffe afgørelse i sagen. Retsformanden gav i den forbindelse udtryk for, at der efter hans opfattelse - bortset fra nogle meget korte bemærkninger til sidst i proceduren - ikke fra forsvarerens side under proceduren var kommet noget frem, som på en forsvarlig og professionel måde forholdt sig til sagens relevante bevismæssige og retlige problemstillinger. Dette var en helt usædvanlig situation.

Spørgsmålet blev drøftet.

Efter votering tilkendegav retten, at sagen skal gå om, således at hovedforhandlingen ud-sættes og gennemføres på et senere tidspunkt med en ny forsvarer, idet retten fandt, at tiltalte ikke under hovedforhandlingen havde fået det fornødne forsvar. Landsretten vil afsige kendelse herom, som tilsendes anklagemyndigheden, forsvareren og tiltalte.

Landsretten afsluttede hovedforhandlingen.

Der blev herefter under medvirken af domsmænd truffet følgende afgørelse

K e n d e l s e:

Der har efter drøftelse blandt domsmandsrettens medlemmer været enighed om, at det vil være uforsvarligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Retten har lagt vægt på, at forsvarerens optræden under sagen, herunder hans afhøringer og procedure, har været af en sådan karakter, at der ikke er givet tiltalte et relevant og tilstrækkeligt forsvar.

Det bemærkes særligt, at der ikke er sket fyldestgørende dokumentation af en udtalelse fra Retslægerådet, som forsvareren senere henviste til under proceduren, at forsvarerens afhøring af [REDACTED] F [REDACTED] ikke var fyldestgørende, idet den blandt andet byggede på en misforståelse af hendes forklaring for byretten, at forsvarerens procedure ikke forholdt sig til de relevante bevistemær for afgørelsen af skyldsspørgsmålet, men i stedet indeholdt udtalelser, der kunne forstås som personlige angreb på retten og anklageren, ligesom han anfægtede [REDACTED] F's [REDACTED] almindelige troværdighed, blandt andet i relation til, om hun var den person, hun udgav sig for, og at forsvarerens bemærkninger vedrørende straf-

udmålingen nærmest måtte forstås som en opfordring til at straffe hårdest muligt for at understrege forsvarerens synspunkter i relation til en bevisførelse, som landsretten tidligere havde afslået.

Det er herefter den samlede domsmandsrets opfattelse, at forsvaret af tiltalte har været så utilstrækkeligt, at det vil være uforsvarligt at træffe afgørelse i sagen.

T h i b e s t e m m e s:

Den beskikkede forsvarer, advokat **Person 6**, afbeskikkes.

Denne sag skal gå om under medvirken af nye dommere og domsmænd og ny forsvarer.

Afgørelsen er truffet efter principperne i retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2.

Retsformanden besluttede efter omstændighederne at en kopi af denne retsbog sendes til landsrettens præsident.

Sagen udsat.

Vogter